

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125010086
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4125010086.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a sudcov JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2, písmeno b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24.07.2025 sp. zn. 3T/2/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12.11.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného zákona sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B. A. C. D. E. F., narodený XX.XX.XXXX v Topolčanoch,
trvale bytom Topolčany,
prechodne bytom G., H. B. XXXX/X,

u z n á v a v i n n ý m , že:

v presne nezistených dňoch od konca mesiaca jún XXXX do dňa XX.XX.XXXX v okrese G. sústavne takmer každý deň telefonicky alebo SMS správami kontaktoval bývalú manželku, poškodenú I. B., ktorej v telefonátoch vulgárne nadával, vyhrážal sa jej, že jej ublíži, aby sa vystahovala z bytu, pričom dňa XX.XX.XXXX v čase 17.21 hod. z presne nezisteného miesta v okrese G. poslal poškodenej I. B. SMS správu s textom: "Odporúčam ti, aby si odišla z hentohto bytu. Ako si ma ty odtiaľ vyštvala ja to spravím tebe horšie voči tebe. Mňa zavrú, ale teba to bude mrzieť. Nezáleží mi na ničom, len ako tebe ublížiť. Ako si ty mne ublížila, tak to nespravil ešte nikto.", následne dňa XX.XX.XXXX v čase 07.35 hod. poškodenej zaslal SMS správu s textom: "Pokračujeme v boji. Aby si bola psychicky ako ja. Ti hovorím odíď z toho bytu.", na čo ho poškodená telefonicky kontaktovala či to myslí vážne, kde jej pri telefonickom rozhovore uviedol: "Áno, zabijem teba, deti a ublížim celej tvojej rodine. A môžeš ísť znovu k svojim kamarátom.", čím u poškodenej I. B. vyvolal obavu, že svoje vyhrážky môže naplniť,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len Trestný zákon) s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona,

za to sa mu ukladá:

podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd ho zaraďuje pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu ukladá trest prepadnutia veci - mobilného telefónu zn. J. A. K. XX H., IMEI: XX XX XX XX XX XX X, čiernej farby so SIM kartou s telefónnym číslom XXXX XXX XXX.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania v bode 1/ z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v bode 1/ v presne nezistených dňoch od konca mesiaca jún XXXX až do jeho zadržania dňa XX.XX.XXXX v okrese G. sústavne takmer každý deň telefonicky alebo SMS správami kontaktoval bývalú manželku, poškodenú I. B., ktorej v telefonátoch vulgárne nadával, vyhrážal sa jej, že jej ublíži, aby sa vystaňovala z bytu, čím vzbudil dôvodnú obavu o jej život a podstatným spôsobom zhoršil kvalitu jej života,

v bode 2/ dňa XX.XX.XXXX v čase 17.21 hod. z presne nezisteného miesta v okrese G. poslal poškodenej I. B. SMS správu s textom: "Odporúčam ti, aby si odišla z hentohto bytu. Ako si ma ty odtiaľ vyštvala ja to spravím tebe horšie voči tebe. Mňa zavrá, ale teba to bude mrzieť. Nezáleží mi na ničom, len ako tebe ublížiť. Ako si ty mne ublížila, tak to nespravil ešte nikto." A následne dňa XX.XX.XXXX v čase 07.35 hod. poškodenej zaslal SMS správu s textom: "Pokračujeme v boji. Aby si bola psychicky ako ja. Ti hovorím odíď z toho bytu." Načo ho poškodená telefonicky kontaktovala či to myslí vážne, kde jej pri telefonickom rozhovore uviedol: "Áno, zabijem teba, deti a ublížim celej tvojej rodine. A môžeš ísť znovu k svojim kamarátom," čím u poškodenej I. B. vyvolal obavu, že svoje vyhrážky môže naplniť.

Za to súd I. stupňa uložil obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., nezistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Tr. zák., zistiac priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s tým, že na výkon uvedeného trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, a to mobilného telefónu zn. J. A. K. XX H., IMEI: XX XX XX XX XX XX X, čiernej farby so SIM kartou s telefónnym číslom XXXX XXX XXX.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na jednotlivé vo veci vykonané dôkazy, ktoré vyhodnotil tak samostatne, ako aj v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní čiastočne priznal k tomu, že sms správy poškodenej písal, avšak nemyslel ich vážne, bol opitý a chcel jej nanajvýš psychicky ublížiť tak, ako bolo psychicky ublížené jemu. Vinu obžalovaného mal súd I. stupňa preukázanú predovšetkým výpoveďou poškodenej, ktorá podrobne popísala konanie obžalovaného, pričom poukázala na celé spolunažívanie s obžalovaným a popísala, aké pocity v jej vyvolali sms správy a telefonáty, ktoré od obžalovaného dostala. Súd I. stupňa poukázal na výpoveď svedkyne L. B., spoločnej dcéry obžalovaného a poškodenej, ktorá potvrdila výpoveď poškodenej a uviedla, že predmetné sms správy videla a popísala spontánnu reakciu poškodenej na uvedené sms správy, pričom potvrdila, že poškodená z nich mala strach. Ďalej poukázal na fotokópie predmetných sms správ a konštatoval, že motív konania obžalovaného bolo možné vypozerovať z jeho samotného konania. Ako nemenej závažné súd I. stupňa konštatoval, že obžalovaný sa sám priznal, že jeho konanie bolo ovplyvnené požívaním alkoholických nápojov, ktoré požíval pravidelne. Z vykonaného dokazovania súd I. stupňa tak dospel k záveru, že

obžalovaný sa dopustil konaní uvedených v bode 1/ a 2/ napadnutého rozsudku a že naplnil zákonné znaky vyššie uvedených trestných činov.

Pri ukladaní trestu súd I. stupňa zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností uvedených v § 36 a § 37 Tr. zák. s tým, že na strane obžalovaného zistil len existenciu priťažujúcich okolností, a to uvedených v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., čo viedlo k uloženiu trestu postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. ako trestu úhrnného vo výmere 6 mesiacov.

Súd I. stupňa poukázal na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, a to trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/77/2023, kde mu bola uložená 2-ročná skúšobná doba od 07.01.2024 do 07.01.2026 a konštatoval, že skutky spáchal obžalovaný počas plynutia skúšobnej doby. Na základe toho súd I. stupňa konštatoval, že obžalovanému nemohol uložiť ďalší podmienený trest odňatia slobody, ale len trest nepodmienečný, pričom za primeraný považoval trest odňatia slobody uložený na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom na výkon tohto trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu uložil aj trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu, ktorým obžalovaný spáchal prejednanú trestnú činnosť.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním napadol obžalovaný, pričom uviedol, že jeho odvolanie smeruje čo do výroku o vine, treste a aj konaniu, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, pričom bližšie dôvody, prečo podal odvolanie, neboli doručené ani odvolaciemu súdu do termínu konania verejného zasadnutia.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom obžalovaný uviedol, že podaným odvolaním namietal výrok o treste z dôvodu, že tak, ako mu bol uložený súdom I. stupňa, mu bol uložený prísny a domáhal sa uloženia miernejšieho trestu. S bývalou manželkou sa nestretáva, je vodič z povolania a snaží sa vybaviť vodičský preukaz, pretože vodičské oprávnenie mal zadržané z dôvodu požívania alkoholických nápojov. V súčasnej dobe už nepije, našiel si priateľku, s ktorou sa snaží žiť, aby bolo všetko v poriadku. Uviedol, že jeho konanie bol omyl jeho života a už by to nespravil. Je nezamestnaný, v súčasnej dobe práceneschopný, pričom financie má len zo sociálnej poisťovni vo výške 750,- eur, čo mu postačuje na živobytie, pričom uviedol, že má úspory, vyživovaciu povinnosť, pričom platí 200,- eur, žiadne dlhy, ani exekúcie nemá, býva v podnájme v garsónke, kde býva sám a mesačne tam platí 300,- eur. Pracoval ako vodič kamiónu, pričom keď mu bude vrátený vodičský preukaz, okamžite nastúpi do práce, ktorú si určite nájde.

Obžalovaný v konečnom návrhu navrhol zmiernenie trestu, pričom uviedol, že by súhlasil s daním náramku alebo uložením trestu povinnej práce, prípadne peňažného trestu, čo by však bolo pre neho ťažšie.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že keďže obžalovaný na verejnom zasadnutí modifikoval svoje odvolanie v tom smere, že napáda len uložený trest, vyslovil názor, že uložené tresty z hľadiska druhu a ich výmery sú uložené správne a v zmysle zákona a z uvedeného dôvodu považoval odvolanie za nedôvodné a navrhol ho podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou – obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovanej prokurátor nepodal) a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný namietal výrok o vine a treste a namietal aj konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Na verejnom zasadnutí síce modifikoval svoje podané odvolanie a namietal len výšku uloženého trestu, avšak odvolací súd s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolačný súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že súd I. stupňa vykonal v trestnej veci obžalovaného rozsiahle dokazovanie. Správne poukázal na výpoveď obžalovaného, ktorý sa v podstate k spáchaniu trestnej činnosti priznal, avšak uviedol, že nekonal tak s úmyslom ublížiť poškodenú fyzicky, nanajvýš jej chcel ublížiť psychicky tak, ako ona psychicky ublížila jemu. Aj odvolací súd mal vinu obžalovaného preukázanú predovšetkým na základe výpovede poškodenej I. B., ktorá bola riadne poučená podľa svojho procesného postavenia, a ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní popísala konanie obžalovaného, ako aj svoj strach z uvedených sms správ a správania sa obžalovaného po tom, ako jej poslal sms správy, išla na políciu, pričom keď sa z polície vrátila, mala odlúpnutú menovku z dverí a z kamerového záznamu od susedov následne zistila, že túto menovku jej obžalovaný odlúpil nožom, čo videli aj susedia. Poškodená popísala, že obžalovaný sa v telefonických hovoroch k nej správal vulgárne, nadával jej a písal jej aj vyhrážky cez sms správy. V telefonáte ho počula, že väčšinou bol opitý. Na sms správy zo začiatku reagovala, avšak potom ich už ignorovala, mala strach aj zdvihnúť telefón a keď prišla sms správa, tak to prečítala jej staršia dcéra. Mala strach z obžalovaného, aj keď jej fyzicky neublížil. Poškodená poukázala aj na spolužitie s obžalovaným a aj správanie sa obžalovaného po rozvoде. Výpoveď poškodenej potvrdila aj svedkyňa L. B., dcéra obžalovaného, ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že pri všetkom bola. Potvrdila, že sms správy od obžalovaného u jej matky – poškodenej vyvolávali strach, pričom mali strach obe vychádzať aj z bytu, lebo tam obžalovaný chodieval čakať. Presné znenie sms správ si už nepamätala, aj keď ich všetky čítala. Keď prišla sms správa s obsahom ublíženia na zdraví, uvedená svedkyňa potvrdila, že na poškodenej bolo vidieť, že má strach a tak sa spolu rozhodli, že pôjdu obžalovaného udať. Súd I. stupňa vzhľadom na rozdielnosť výpovedí uvedenej svedkyne správne prečítal výpoveď svedkyne z prípravného konania, kde uvádzala, že celý júl bola v K., kde brigádovala, avšak na hlavnom pojednávaní uvedená svedkyňa vypovedala, že vzhľadom na správanie sa obžalovaného nechcela bývať doma, pretože sa doma necítila dobre, otec – obžalovaný stále pil, avšak k nej a ani k sestre sa nesprával agresívne, zato však k poškodenej áno. Stále jej nadával, pričom ju nenapádal fyzicky, ale psychicky.

Súd I. stupňa správne poukázal aj na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Eduarda Višňovského, PhD., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácie, odvetvie psychiatria, z ktorých záverov vyplýva, že obžalovaný nie je chorobne závislý od žiadnych psychoaktívnych látok, vrátane alkoholu, pričom znalec konštatoval u obžalovaného škodlivé užívanie alkoholu bez naplnených atribútov závislostí. Vzhľadom na túto skutočnosť neodporúčal uloženie žiadneho ochranného liečenia.

Zo znaleckého posudku znalca M. G., znalca v odbore elektrotechnika, kriminalistika vyplynulo, že tento znalec extrahoval kompletný dátový obsah vrátane zoznamu hovorov emailovej komunikácie, komunikácie cez sociálne siete a sms komunikácie, pričom aj vymazané dáta v mobilnom telefóne obžalovaného, ktoré boli možné použitím technických vybavením obnoviť, boli súčasťou výstupnej správy. Rovnako súd I. stupňa správne poukázal aj na záznam CD zadovážený počas prípravného konania, na ktorom sa nachádzali fotokópie telefónu poškodenej, kde bola zachytená sms komunikácia medzi poškodenou a obžalovaným, pričom súd I. stupňa správne poukázal na jednotlivé sms správy.

Rovnako ako súd I. stupňa, aj odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako bolo uvedené v obžalobe, ako aj vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa však nestotožnil s tým, že konanie obžalovaného bolo potrebné rozdeliť na dva skutky, kde v bode 1/ sa mal dopustiť od konca mesiaca jún 2024 až do jeho zadržania dňa 21.07.2024 konania, a to že takmer každý deň telefonicky alebo sms správami kontaktoval bývalú manželku – poškodenú, ktorej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej, že jej ublíži, aby sa vysťahovala z bytu, čím mal vzbudiť dôvodnú obavu o jej život a podstatným spôsobom zhoršil kvalitu jej života s právnou kvalifikáciou ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c/ Tr. zák., že poškodenú prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jej život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jej života tým, že ju kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jej vôli a v bode 2/ dňa XX.XX.XXXX poslal poškodenej správu, aby odišla z bytu, ako ho ona vyštvala, spraví jej ešte horšie, že jej ho zavrú, ale ju to bude mrziť, následne dňa XX.XX.XXXX poslal poškodenej sms správu, že pokračujú v boji, aby bola psychicky na tom tak, ako on, pričom pri telefonickom rozhovore poškodenej uviedol, že zabije ju, deti a ublíži celej jej rodine, s právnou kvalifikáciou ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák. (keďže trestného činu sa

mal dopustiť voči chránenej osobe – blízkej osobe, pričom pre tieto účely sa blízkou osobou rozumie aj bývala manželka), pretože sa poškodenej vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin tak spáchal na chránenej osobe.

Odvolačný súd po vyhodnotení všetkých skutkových okolností však dospel k záveru, že konanie obžalovaného nebolo možné právne kvalifikovať podľa prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v bode 1 a v bode 2 ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pretože jednočinný súbeh týchto trestných činov je v zásade vylúčený a § 360a Tr. zák. sa neaplikuje. Trestný čin nebezpečného prenasledovania je vo vzťahu subsidiarity k trestným činom proti životu a zdraviu, ktorými je úmyselne spôsobená ujma na zdraví alebo smrť, a preto jednočinný súbeh týchto trestných činov je vylúčený. Z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné konanie obžalovaného ako v celku právne kvalifikovať len ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Súd I. stupňa v napadnutom rozsudku ani neuviedol, podľa ktorého zákona právne kvalifikoval konanie obžalovaného, či to bolo do účinnosti 05.08.2024 alebo s účinnosťou od 06.08.2024. Vzhľadom k tomu, že nový Trestný zákon, teda účinný od 06.08.2024 bol pre obžalovaného priaznivejší, bolo potrebné uviesť, že jeho konanie malo byť kvalifikované podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Keďže boli splnené podmienky na to, aby odvolací súd mohol uvedené pochybenie napraviť, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a rozhodol vo veci sám.

Pri ukladaní trestu odvolací súd vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák., pričom skúmal spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku, zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri osobe obžalovaného, prihliadal na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Pri osobe obžalovaného tak zisťoval existenciu poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností uvedených v § 36 a § 37 Tr. zák. s tým, že vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie zistil existenciu len jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. je zákonom stanovená trestná sadzba v rozsahu 6 mesiacov až 3 roky. Rovnako ako súd I. stupňa, aj odvolací súd považoval za dostačujúce uloženie trestu na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/77/2023 zo dňa 14.12.2023, kde mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 2 rokov, teda do 07.01.2026, nebolo možné obžalovanému vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. uložiť iný trest ako trest nepodmienečný. Odvolací súd skúmal možnosť uloženia iného druhu trestu, a to predovšetkým trestu povinnej práce alebo peňažného trestu. Uloženie trestu povinnej práce nebolo možné, a to z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti obžalovaného, čo sám uviedol, na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu a ani uloženie peňažného trestu, keďže obžalovaný má finančné prostriedky len z dávok sociálnej poisťovni vo výške 750,- eur, pričom má vyživovaciú povinnosť, kde mesačne platí 200,- eur a za podnájom platí 300,- eur mesačne. Aj keď uviedol, že má úspory, tieto neboli v takej výške, aby mohol odvolací súd pristúpiť k uloženiu takéhoto druhu trestu. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému bolo potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody tak, ako už vyššie konštatoval, a to vo výmere 6 mesiacov s tým, že na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže trestnej činnosti sa dopustil prostredníctvom mobilného telefónu, rovnako ako súd I. stupňa aj odvolací súd obžalovanému uložil podľa § 360 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu zn. J. A. K. XX H., IMEI: XX XX XX XX XX XX X, čiernej farby so SIM kartou s telefónnym číslom XXXX XXX XXX.

Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.